

DEL XXII COL·LOQUI DE LA SOCIETAT D'ONOMÀSTICA

V.C.

Organitzat pel Grup d'Estudis Toponímics de l'Institut d'Estudis Penedesencs, del 10 al 12 de maig se celebrà a Vilafranca del Penedès el XXII Col·loqui d'Onomàstica.

Amb una inscripció de seixanta-vuit persones, foren programades tres ponències i trenta-set comunicacions. Les ponències foren les següents:

Onomàstica penedesenca en el Repertori d'Antropònims i en l'Onomasticon Cataloniae, per Xavier Terrado.

La malnominació al Penedès, per Manuel Bofarull.

Dialectologia i toponímia, per Antoni-Maria Badia Margarit.

Totes tres foren unes ben treballades i magnífiques dissertacions, llargament aplaudides pel públic assistent a les tres sessions.

Gairebé totes les comunicacions foren llegides pels seus autors -alguns van excusar la seva presència-, la majoria dels quals dissertaren sobre onomàstica penedesenca, però també hi intervingueren comunicants que ens van oferir toponímia i antroponímia catalanes, així com malnominació i dialectologia, representant totes les comarques de parla catalana, incloses les del País Valencià, Catalunya Nord i les Illes.

Amb una assistència mitjana entre trenta i quaranta estudiosos -la persistent pluja de divendres i dissabte devia minvar la seva presència-, els actes es desenvoluparen en la seva totalitat dintre l'Auditori del Museu de Vilafranca, esplèndid marc, on es van donar profitosos debats darrere de cada intervenció. Entre les diverses discussions produïdes, cal remarcar les originades per la temàtica aràbiga presentada per Pere Balañà, l'oficialitat perversa del topònim Berà i l'etimologia del plat gastronòmic "xató", fins avui desconeguda, però fins ara engiponada per més d'un municipi en l'intent de fer-se'n la seva interessada paternitat, quan en realitat és una salsa d'origen ignorat comuna a tota la costa del Penedès, que de temps immemorial s'estengué a la resta de la comarca.

Com a activitats complementàries de les sessions d'estudi, el diumenge al matí foren visitats l'Arxiu Històric Comarcal de Vilafranca -on es va fer una adient expo-

sició del seu contingut per part del seu director, senyor Masachs-, i les dependències del Museu del Vi, que requereix una altra visita més assossegada.

Al migdia, uns vint-i-cinc assembleistes -acompanyats per l'alcalde del municipi olerdolà- feren una dilatada visita al museu i poblat ibero-romà d'Olèrdola, capital històrica del Penedès, comarca que inclou les actuals administracions de l'Alt Penedès, del Baix Penedès i del Garraf. Finalment, un nombrós grup va quedar-se en un restaurant de la Plana Rodona (ara Sant Miquel d'Olèrdola), on els fou servit un plat del polèmic "xató".

Si hem d'analitzar la tan esperada trobada -organitzada per un equip d'una mitjana de dotze components del Grup d'Estudis Toponímics-, cal puntualitzar que esperàvem més participació i més assistència de públic, sobretot de gent del Penedès, amb notables i/o significatives absències que ens faran reflexionar durant uns dies. Ja sabem que el temps no hi va acompanyar, però tampoc es van inscriure, i van tenir dos mesos per fer-ho. La veritat és que hem quedat una mica dolguts per la manca d'espectadors penedesencs, i això ens fa pensar que pocs més en trobarem que vulguin formar part del nostre Grup d'Estudis Toponímics.

- * A causa del retard amb què es publica aquest número de març podem incloure-hi aquesta crònica sobre el Col·loqui d'Onomàstica celebrat a Vilafranca del Penedès pel maig d'enguany.

REUNIONS ONOMÀSTICO-FAMILIARS

L'any 1984 unes 400 persones de cognom Lladó, des d'artesans a un ministre, es van reunir a la població empordanesa d'aquest nom amb l'objectiu de conèixer vincles familiars perduts.

Miquel Palau Sampietro, tenaç organitzador, va anar més enllà organitzant una *Associació de Persones amb Cognoms Sampetrencs*, és a dir, del tipus San Pedro, Santpere, Sampietro, Sampedor, etc. Els seus components es desplaçaren l'any 1989 a Roma per visitar la tomba de llur patró. Més d'un centenar de sampetrencs van participar en el viatge i foren rebuts pel Sant Pare.

Més tard aquest nombre fou sobrepassat. Al 1994 es van reunir al monestir de Montserrat un miler d'homònims d'aquest cognom. L'autor de la iniciativa va ésser Agustí Montserrat, i entre els assistents hi havia alguna persona amb el nom de Montserrat Montserrat Montserrat.

Al 1994, Eduard Brosa va organitzar la reunió a la Llacuna de les persones del tronc comú Busquet. Hi van fer cap 167 assistents. I des de l'any 1971 els Monés es reuneixen periòdicament, per iniciativa de Pere Paulí Monés, a Badalona.

Altres vegades les reunions tenen una motivació més directament familiar. L'il·lustre abat del monestir de Montserrat Antoni Maria Marcet i Poal (1878-1946) era fill del matrimoni Miquel Marcet-Vicenta Poal, celebrat el 1842, que comptava l'any 1994 amb 1639 descendents. Se'n van reunir uns tres-cents aquest any al monestir.

JMAiO